

עלאין דרמיזין בקרא לך יי הגדולה וגו' ועד
ההוא אתר אסתפל משה דכתיב (מקרא זה כתמונתו
לא נמצא בתורה, וראה שמות ל"ג י"א ודברים ל"ד י) פנים בפנים
דבר יי עם משה. פנים דא ברא קדישא,
פנים דא ברתא. פנים דא ברית, בפנים דא
ארון. וכיון דאתחברו, דבר יי. ומאן אינון,
שבעה אמירן. דאינון (ואינון) ג' דרגין עלאין
דעתיקא קדישא, אתאמרו לקבליהון ג'
אמירן בתראין וסליקו מתתא לעילא.

לא תגנוב, לקבל אימא עלאה בינה דינקה
מחכמה, ומאן דאית ביה בינה, אקרי
מבין דבר מתוך דבר, כמאן דגניב ונסיב מה
דאית בלפא דחכם דאוליה ליה חכמתא.
ואורייתא דאף על גב דאשתרי לגביה בינה
לינקה מחכמה, גניבה אית מסטרא אחרא
דאסיר, ואמר לא תגנוב סתם.

לא תענה ברעך, לקבל דרגא עלאה
דחכמתא דהא בר נש לא יכיל לאתבא
פתגם, אלא בגין דרגא דרוחא עלאה
דחכמתא דאית ביה. הדא הוא דכתיב (איוב ט"ו)
החכם יענה דעת רוח. ואף על גב דהאי ענייה
דאיהו עני, אית בהו קיומא דעלמא וסיועא
לעלמא למנדע למאריה, ואיהו ברזא
דמהימנותא. אית עניה מסטרא אחרא
דאסיר. הדא הוא דכתיב, לא תענה וגו'.

לא תחמוד, לקבל דרגא סתימאה עלאה
דכל מחשבון ביה תליין, ולית בעלמא
דינדע ההוא דרגא, בגין דאיהו סתימא
דסתימין. וכד סליק במחשבה עלאה טמירא,
ברא עלמא עלאה ועלמא תתאה ברגעא חדא
הדא הוא דכתיב (ישעיה מ"ח) יעמדו יחדו, וההיא
מחשבה סתימאה. ובר נש אית ליה מחשבה

ה'. ומי אלו? שבעה הדברות.
שאלו (והו) שלש מדרגות עליונות
של העתיק הקדוש, נאמרו כנגדן
שלשה דברות אחרונים ועולים
ממטה למעלה.

לא תגנב - כנגד אמא עליונה,
בינה, שיונקת מחכמה. ומי שיש
בו בינה, נקרא מבין דבר מתוך
דבר, כמי שגונב ולוקח מה שיש
בלבו של החכם שלמד אותו
חכמה. והתורה, אף על גב
שהתרה אצל הבינה לינק
מהחכמה, גנבה יש מהצד האחר
שאסור, ואמר לא תגנב - סתם.
לא תענה ברעך - כנגד מדרגה
עליונה של החכמה, שהרי בן
אדם לא יכול להשיב דבר אלא
משום מדרגה של רוח עליונה של
החכמה שיש בו. זהו שכתוב (איוב
ט) החכם יענה דעת רוח. ואף על
גב שזו עניה, שהוא עונה, יש בזה
העמדת העולם ועזרה לעולם
לדעת לקונו, והוא בסוד
האמונה. ויש עניה מצד האחר
שאסור, זהו שכתוב לא תענה
וגו'.

לא תחמד - כנגד מדרגה סתומה
עליונה שפל המחשבות בה
תלויות, ואין בעולם שידע
המדרגה תהיא, משום שהוא
סתום הסתומים. וכאשר עלה
במחשבה עליונה נסתרת, ברא
עולם העליון ועולם התחתון
ברגע אחד, זהו שכתוב (ישעיה מח)
יעמדו יחדו, וההיא מחשבה
סתומה. וכן אדם יש לו מחשבה
סתומה, שאין שיודע בה אלא
הקדוש ברוך הוא בעצמו, ונותן
בו בפן אדם לחשב דברי תורה,
דברי מצוה, כדי (שאותה) שאותה

סתומה, דלית דינדע בה